בית המשפט המחוזי בבאר שבע

רמ"ש 88464-07-26 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת פאני גילת כהן

מבקש **פלוני**
באמצעות עו"ד סיגל אסייג ועו"ד שי גבאי

משיבה **אלמונית**
באמצעות עו"ד טל מור

בית המשפט קמא לא הסביר ולא נימק את סכום מזונות הזמניים. רשם בפתקית...

כבודה מסבירה את חובת הנימוק, ומחזירה את התיק להנמקת הסכום המזונות.

החלטה

היש להתערב בהחלטת בית המשפט לענייני משפחה בעניין גובה המזונות הזמניים שנפסקו עבור ילדיהם הקטינים של הצדדים – זוהי השאלה שבלב החלטה זו.

לפניי בקשת רשות לערער על החלטות בית המשפט לענייני משפחה באשדוד מיום 11.7.2026 ומיום 14.7.2026 (שניתנו בתלה"מ 75510-05-26). **מי השופט בקמא? כבודה מסתירה מאיתנו. לא ראוי.** עפ"י ההחלטה מיום 11.7.2026 חויב המבקש לשאת בתשלום מזונותיהם הזמניים של שלושת ילדי הצדדים הקטינים בסך 6,000 ₪ לחודש החל מיום 1.4.2026 ובקיזוז סכומים שהועברו על ידו קודם לכן במישרין למשיבה. בנוסף, הורה בית המשפט למבקש להבהיר המועדים בהם שהו אצלו הקטינים עובר למתן ההחלטה. לאחר שהוגשה ההבהרה הנדרשת מעם המבקש, ניתנה ביום 14.7.2026 החלטה נוספת בגדרה נקבע, כי מטיעוני הצדדים עולה שבמהלך חודש יוני השנה שהו הקטינים משך 80% מהזמן אצל המשיבה, ולכן, עד למועד ישיבת קדם המשפט, עומדת ההחלטה מיום 11.7.2026 בעינה; וכי חוב העבר ישולם ע"י המבקש בחמישה תשלומים רציפים שיתווספו לדמי המזונות השוטפים.

רקע כללי בתמצית

מן המונח לפניי עולה, כי הצדדים נישאו זה לזו כדת משה וישראל בשנת ..., אך חיים בנפרד; וכי מנישואיהם נולדו להם שלושה ילדים, אשר כולם עודם קטינים וגילם כיום הוא 16.5 לערך; 13 לערך; ו- 10 שנים בקירוב. **כולם מעל גיל קו הצדק.**

מערכת היחסים בין הצדדים נקלעה למשבר אמון חריף, שהוביל לפרידתם זה מזו בחודש דצמבר אשתקד ולעזיבת המבקש את הבית המשותף.

בעקבות זאת פנתה המשיבה לבית המשפט לענייני משפחה והגישה בקשה ליישוב סכסוך.

משהליך יישוב הסכסוך לא נשא פרי, ננקטו ע"י המשיבה הליכים מספר כנגד המבקש, ובהם גם הליך המזונות שבגדרו ניתנו ההחלטות מושא בקשת רשות הערעור. בד בבד עם הגשת התביעה למזונות הקטינים, הגישה המשיבה בקשה לפסיקת מזונות זמניים עבורם בגדרה עתרה לחיוב המבקש בדמי מזונות זמניים בסך כולל של 10,539 ₪ לחודש (הנשען על טענותיה בדבר הפערים בזמני שהות הקטינים עם כל אחד מהצדדים ופערי ההכנסה שבין הצדדים) **נראה סכום מטורף. ועוד מדובר על המזונות עצמם ולא צרכי הילדים. אך נמשיך לקרוא** ולחיוב המבקש בתשלום רטרואקטיבי בגין שישה חודשים מיום הקרע ועד למועד הגשת התביעה, בסך 63,234 ₪.

כאמור, המבקש חויב רטרואקטיבית מיום 1.4.2026 בתשלום דמי מזונות זמניים עבור שלושת הקטינים בסך כולל של 6,000 ₪ בחודש. ההחלטות מושא דיוננו ניתנו ע"י בית המשפט קמא בפתקיות, וזולת המצוין לעיל, לא פורטו בהן הנימוקים או החישובים שנערכו ע"י בית המשפט קמא והובילוהו אל התוצאה הכספית אליה הגיע. **בפתקית ☺. זה כמובן לא תקין. שופטי מחוזי הסבירו כבר מספר פעמים שיש חובה להסביר ולנמק. ראו:**

נייר עמדה: חישוב מזונות ומדור ילדים בבתי המשפט לענייני משפחה נובמבר 2026.

המבקש לא השלים עם ההחלטות והגיש בקשת רשות הערעור שלפניי.

המשיבה נדרשה להגיב לבקשה ועשתה כן, ומכאן החלטה זו.

טענות הצדדים

לטענת המבקש, ההחלטות מושא בקשת רשות הערעור ניתנו באופן שרירותי, ללא כל הנמקה, פירוט או הסבר בסיסי, כאשר ההחלטה מיום 11.7.2026 נעדרת כל התייחסות לפרמטרים הרלוונטיים לפסיקת מזונות. לדידו, העדר ההנמקה, גם כאשר מדובר בהחלטה למזונות זמניים, הוא חריג מאד ומהווה פגם היורד לשורש ההחלטה, יוצר עיוות דין של ממש ומצדיק ביטול ההחלטה **לא יודע אם ביטול, אך בטח חובה לבדוק מחדש.** המבקש מלין על כי חויב בדמי מזונות זמניים בסכום חריג ביותר, שנקבע באופן שרירותי ומנוגד לדין ומהווה כשני שלישים מהכנסתו הפנויה, וחיוב זה פוגע אנושות בזכויותיו וביכולת הקיום הכלכלי שלו. המבקש מצביע על גובה הכנסתו החודשית הפנויה לאור נשיאה בדמי שכירות חודשיים, בשונה מהמשיבה, אשר מתגוררת בדירת הצדדים. כן נטען על ידו, כי המשיבה אינה ממצה את פוטנציאל ההשתכרות הגבוה שלה שאינו נופל משלו, ללא כל הצדקה, וכי תלוש השכר של המשיבה אינו משקף את עבודתה בפועל. כן מלין המבקש על כי בקשת המשיבה למזונות זמניים חסרה, מטעה ונעדרת

אסמכתאות נדרשות; ומדגיש כי המשפחה התנהלה ברמת חיים ממוצעת, וכי אין לקטינים צרכים מיוחדים כלשהם, עת לשיטתו במצב דברים זה היה על בית המשפט קמא, לכל הפחות, להעמיד את צרכי הקטינים על הצד הנמוך. עוד נטען על ידו, כי הקטינים שוהים עמו רבע מהזמן לערך, ולא ניתן לכך משקל ע"י בית המשפט קמא; ומוסיף, כי בשקלול היחס בין הכנסות הצדדים וחלוקת זמני השהות של הקטינים עמם, עליו לשאת במזונות הקטינים בסך של כ-1,000 ₪ עבור כל אחד מהם, הכולל גם את השתתפותו בהוצאות מדורם.

מנגד טוענת המשיבה, כי דין הבקשה להידחות, שעה שמדובר בהחלטה מנומקת כדין, המבוססת על הנתונים שהובאו בפני בית המשפט קמא לאורך שישה שבועות בהם התנהל ההליך טרם מתן ההחלטה. לדידה, הסכום שנפסק והועמד על 6,000 ₪ לחודש עבור שלושה ילדים הוא סביר, מאוזן ואף מתון ביחס לפסיקה הנוהגת. כן טוענת המשיבה, כי בהתאם לפסיקה, התערבות ערכאת הערעור בפסיקת מזונות זמניים מצומצמת ושמורה למקרים חריגים וקיצוניים בלבד, והמקרה שלפנינו אינו נמנה עמם.

המשיבה טוענת לקיומם של פערים כלכליים משמעותיים בין הצדדים, ומצביעה על תנאי העסקתו של המבקש הטובים משמעותית משלה וכוללים הטבות רבות, ומוסיפה, כי המבקש מנסה ליצור מצג שווא בדבר גובה הכנסתו הפנויה, כשהוא מתייחס לשכרו הקובע לצורך פסיקת המזונות ככזה שנוכו ממנו סכומים המשמשים להחזר הלוואות שניטלו על ידו לצרכיו הפרטיים; המשיבה אף דוחה הטענה כי בשלב זה יש לייחס לה פוטנציאל השתכרות גבוה, שכן כי הנושאת במרבית הנטל של גידול הקטינים, והם שוהים עמה בפועל משך 80% מן הזמן.

כן דוחה המשיבה הטענה, כי היקף צרכי הקטינים לא הוכח על ידה, ומבהירה כי הציגה אסמכתאות מתאימות, וכי עסקינן בקטינים שהורגלו ברמת חיים גבוהה.

המשיבה מצביעה על התנהלות קשה מצד המבקש בהיבט הכלכלי, ובתוך כך אי נשיאה בהוצאות הקטינים משך שישה חודשים מאז עזב את בית הצדדים, למעט העברה חד פעמית בסך 3,000 ₪, הגבלת החשבון המשותף וחסימת הגישה שלה לחשבון, לכרטיסי האשראי ובכך גם לכספי פיצויים אישיים שקיבלה בגין נזקי גוף שנגרמו לה, ואף הבאת החשבון המשותף לכדי יתרת חובה חריגה. כן טענה, כי המבקש אינו נושא בפועל בהחזרי המשכנתא הרובצת על דירת הצדדים; וכי נטל הלוואות באמצעות החשבון המשותף ללא ידיעתה, שהחזריהן יוצרים גרעון בחשבון, כאשר בד בבד עם זאת העביר המבקש כספי קרן ההשתלמות שצבר לחשבונו הפרטי, וכל זאת כדי להקשות עליה ולהרע עמה.

המשיבה דוחה גם את האופן בו חושב ע"י המבקש גובה הכנסתו הפנויה; וכן את טענת המבקש, כי בהחילו החיוב מיום 1.4.2026 ניתן ע"י בית המשפט קמא סעד שלא התבקש (יוער, כי המבקש לא טען זאת בבקשת רשות הערעור) ומבהירה, כי עתרה לחיוב המבקש בדמי מזונות באופן רטרואקטיבי מיום עזיבתו את בית הצדדים בראשית חודש דצמבר 2025, ולכן, בקביעת מועד מאוחר יותר לתחילת החיוב עשה בית המשפט קמא חסד עם המבקש.

<u>דיון והכרעה</u>

לאחר שבחנתי טענות הצדדים ועיינתי בתיק המתנהל בבית המשפט קמא בעניינם של הצדדים, ועל יסוד הוראת תקנה 138(א)(5) ותקנה 146(א)(4) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018 מצאתי ליתן למבקש רשות לערער, לדון בערעור על פי הרשות שניתנה ולהשיב את ההחלטה לבית המשפט קמא על מנת שיבחן שוב הבקשה למזונות זמניים ויחליט האם הוא מותירה בעינה וישלימה כנדרש או משנה את גובה החיוב במזונות הקטינים שיוטל על המבקש.

ראשית יוזכר, כי עסקינן בהחלטה של בית המשפט לענייני משפחה העוסקת במזונותיהם הזמניים של ילדי הצדדים הקטינים, אשר נועדה להבטיח קיומם בכבוד ומילוי צרכיהם עד להכרעה בהליך העיקרי, והיא נושאת, מעצם טיבה, אופי של החלטה בבקשה לסעד זמני, על כל המשתמע מכך, לרבות בשאלת מדיניות ההתערבות של ערכאת הערעור בה.

בהתאם לפסיקה עקבית וארוכת שנים של בית המשפט העליון, בכל הנוגע לפסיקת מזונות זמניים, הכלל הוא אי התערבות בגובה המזונות הזמניים שנפסקו אלא במקרים חריגים בלבד בהם נפלה טעות משפטית בולטת ו/או כדי למנוע עיוות דין. ניתן גם לתאר זאת כך: צמצום שיקול הדעת של ערכאת הערעור בדונה בערעור (ברשות) על החלטה שעניינה מזונות זמניים עומד ביחס הפוך לרוחב שיקול הדעת המסור בידי בית המשפט לענייני משפחה בדונו בבקשה לפסיקת מזונות זמניים.
טעמיו של כלל זה ברורים ומובנים, ומבלי למצות הדבר יצוין, כי על הכרעת הערכאה הדיונית בסוגיה של מזונות זמניים, שהיא בבחינת "עזרה ראשונה" אשר נועדה להבטיח סיפוק צרכיהם של הזכאים למזונות, על פי רוב קטינים התלויים בהוריהם, להיות מהירה ועניינית, ומטבע הדברים היא נשענת על מסד עובדתי חלקי בלבד ובטרם הורכבו כל חלקי הפאזל. מתן ההחלטה בתנאים כאלה מוביל, לפיכך, לריסון בו נוקטת ערכאת הערעור בבואה להעביר ההחלטה תחת שבט ביקורתה.

כך או כך, אין המדובר בהחלטה החורצת גורל התביעה, וברי כי לאחר השלמת התמונה ובחינה הראיות כדבעי, היא ניתנת לשינוי, הן לעבר והן לעתיד.

לצד זאת יובהר, כי פסיקת הערכאה הדיונית בעניין מזונות זמניים אינה חסינה מפני התערבות ערעורית.

לאחר בחינת הדברים מצאתי, כי המקרה שלפנינו בא בגדר המקרים החריגים בהם מוצדקת התערבות ערכאת הערעור במובן זה שנוכח העדר הנמקה בצד ההחלטות קמא, יש להורות לערכאה הדיונית לשוב ולהידרש לבקשת המשיבה למזונות זמניים, להכריע בה ולנמק החלטתו.

רמ"ש 88464-07-26 פלוני נ' אלמונית

תיק חיצוני:

חובת ההנמקה

בפסיקה עניפה ועקבית של בית המשפט העליון הודגשה חשיבותה של חובת ההנמקה על נדבכיה השונים, ונדמה כי במרוצת הזמן הפכה חובה זו לאחד מסימני ההיכר של שיטת המשפט הישראלי, עד כי נראה שאין צורך להכביר מילים אודות הראציונאליים המצויים בבסיס חובה זו.

יפה

יפים וממצים לענייננו דברי כב' הנשיאה חיות (כתוארה אז) ברע"א 290/15 **ברנד פור יו בע"מ נ' רמי לוי שיווק השקמה בע"מ** (8.12.2015), פסקה 11:

> **"בית משפט זה עמד לא אחת על חשיבותה של חובת ההנמקה ונפסק כי 'כלל גדול הוא - כתוב או בלתי כתוב - כי בית משפט חייב לתת נימוקים להחלטתו' (ע"א 176/54 נחום נ' ועדת ערר לפי חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תש"ט-1949, פ"ד ט 617, 635 (1955); בג"ץ 7/83 ביארס נ' בית הדין הרבני האזורי חיפה, פ"ד לח(1) 673, 689 (1984); בג"ץ 142/70 שפירא נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי-הדין, ירושלים, פ"ד כה(1) 325, 334 (1971) וכן רע"א 8996/04 עודד שכטר נ' נציגות הבית המשותף ע"י שרה כץ, [פורסם בנבו] פסקה ט' (21.12.2004); כן ראו: תקנות 190(ב), 192 ו-460(א)(3) לתקנות סדר הדין האזרחי). ההנמקה נועדה, בין היתר, 'לאפשר לצדדים להבין על מה מבוססת החלטתה של הערכאה הדיונית וכן על-מנת לאפשר לערכאת הערעור לבקר את ההחלטה' (רע"א 6393/11 סולבר חצור בע"מ נ' מזל עזרא [פורסם בנבו] (8.11.2011) (להלן: עניין סולבר)). כמו כן משמשת ההנמקה כלי חיוני בידי השופט עצמו בגיבוש החלטתו והעברת רעיונותיו בכור ההיתוך של שיקול הדעת השיפוטי (אהרן ברק שיקול דעת שיפוטי 46-48 (1987)). על בית המשפט לפרט את נימוקי החלטתו מטעם נוסף והוא - מראית פני הדברים על-מנת שלא ידבק בעשיית המשפט 'אבק של שרירות' (ע"פ 446/01 רודמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(5) 25, 30 (2002) והאסמכתאות שם; רות גביזון "בית המשפט וחובת ההנמקה" משפטים ב 89, 92 (התש"ל)) וכדבריו של הנשיא לנדוי 'שיפוט על פי שיקול דעת אסור לו שייהפך לשיפוט שרירותי. כדי למנוע סכנה זאת אין אמצעי בדוק יותר מאשר הנמקה מלאה של פסק הדין' (משה לנדוי "הלכה ושיקול דעת בעשיית משפט" משפטים א 292, 303 (התשכ"ח-התשכ"ט)).**
>
> **חובת ההנמקה נמנית עם כללי הצדק הטבעי שנועדו, בין היתר, להגשים 'צדק דיוני' (בג"ץ 3914/92 לב נ' בית הדין הרבני האזורי בתל-אביב יפו, פ"ד מח(2) 491, 502 (1994); יאיר שילה 'צדק דחוי עדיף על אי-צדק מהיר'**

עלי משפט ג 317, 337-338 (2003)). במובן זה ניתן לראות בהפרתה פגם המצוי ב'מעטפת החיצונית' של ההחלטה ובהחלט ייתכנו מקרים אשר בהם היעדר הנמקה או היעדר הנמקה מספקת יהוו פגם היורד לשורש פסק הדין או ההחלטה המצדיקים כשלעצמם את ביטול פסק-הדין או ההחלטה אשר לגביה הוגשה בקשת רשות ערעור (ע"פ 1516/90 יקב הגליל בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 8-9 (29.5.1990); ראו לאחרונה, רע"א 2674/15 פלוני נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 9-10 (5.7.2015); רע"ב 3019/98 מדינת ישראל נ' ארזי, פ"ד נב(2) 743, 750 (1998) (להלן: עניין ארזי); רע"א 10141/07 חברת עובד לוי תיעוש האבן והבנייה בע"מ נ' עו"ד אמיר שושני, מפרק של חברת י. זקן מפעלי בנייה בע"מ (בפירוק) ואח', [פורסם בנבו] פסקה 22 (2.6.2008); עניין שמיע, פסקה 10; עניין ליברפול, פסקאות 7-9). לעומת זאת, יתכנו מקרים אחרים שבהם היעדר הנמקה או היעדר הנמקה מספקת לא יהוו פגם כה מהותי ולא יצדיקו תוצאה כזו. אכן התשובה לשאלה מהי הנמקה ראויה יכול שתשתנה מעניין לעניין ויש להכריע בכך בכל מקרה על פי נסיבותיו (ע"א 668/89 פאר נ' חברת בית פרישמן 38 בע"מ, פ"ד מד(4) 694, 697 (1990); עניין סולבר, פסקה 4; רע"א 4917/13 פלונית נ' פלונית, [פורסם בנבו] פסקה ז (28.11.2013); עניין ליברפול, פסקאות 10-11; עניין שמיע, פסקה 10). בעניינים מסוימים תיחשב ההנמקה כראויה גם אם היא קצרה ותמציתית (עניין ארזי, 749-748) וכדבריו של בית משפט זה: יש ומתחייבת החלטה המנמקת את עצמה ארוכות, יש שנדרשת הנמקה קצרה, ויש שדי בקבלתה של בקשה או דחייתה, ללא כל הנמקה. וזאת כאשר החלטה מן הסוג האחרון כמו מתבקשת מעצמה מתוך מכלול החומר המונח בפני בית המשפט. כל מקרה ומקרה ונסיבותיו שלו (בג"ץ 7390/95 קרטה נ' המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוין (לא פורסם) (להלן: עניין קרטה); ראו גם: עניין רודמן, שם; בג"ץ 1918/96 כהן נ' שופטת בית המשפט העליון ד' דורנר [פורסם בנבו] (8.9.1996); דנ"א 7709/01 נ.ס.נ.ר. ייצור ושיווק בע"מ נ' מנורה חברה לביטוח בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 6 (16.7.2002))".

כפי שהובהר לעיל, ההחלטות שבמוקד הדיון שלפנינו ניתנו על פתקיות **הזוי** בהחלטה מיום 11.7.2026 נקבע כהאי לישנא: **"בשלב זה, נוכח הפערים הכלכליים** (כך במקור – פ.ג.כ) **בין ההורים, ישלם האב למזונות שלושת ילדיו 6,000 ₪ לחודש, בגין התקופה המתחילה ביום 1/4/26..."** וכאמור, לאחר שהוגשה הבהרה מטעם המבקש בדבר היקף שהותם של הקטינים עמו

בחודש שקדם למתן ההחלטה, נקבע ביום 14.7.2026 כי ההחלטה מיום 11.7.2026 עומדת בעינה וכי על המבקש לשאת בתשלום החוב שנצטבר בגין החיוב הרטרואקטיבי בחמישה תשלומים רצופים.

העולה מן האמור הוא, אפוא, כי בית המשפט קמא קבע את גובה דמי המזונות הזמניים על יסוד הפערים בין הכנסות הצדדים וחלוקת זמני השהות של הקטינים עמם ביחס של 80%-20% דהיינו, שהותם אצל המשיבה בהיקף שהוא פי ארבעה משהותם אצל המבקש.

חזקה אמנם על הערכאה הדיונית, כי ערכה תחשיבים ובחנה הראיות שהונחו לפניה, ברם בנסיבות עניינו לא עמדה היא בחובת ההנמקה המוטלת על כתפיה.

בהחלטה למזונות זמניים, גם אם אינה טעונה קביעת ממצאים סופיים בשאלת גובה הכנסותיהם הפנויות של ההורים, נדרשת התייחסות לרכיבים השונים בשכרם ולפוטנציאל ההשתכרות שלהם, להביא בחשבון נתונים הקשורים ביכולותיהם הכלכליות של ההורים, על אחת כמה וכמה כבמקרה דנא עת עסקינן בשני הורים המועסקים כשכירים והכנסותיהם כהוויתן הוצגו בפני בית המשפט; נתונים הנוגעים לצרכיהם של הקטינים, גם אם בית המשפט מסתמך על חזקות כאלה ואחרות, לרבות בשאלת חלקם בהוצאות המדור והחזקתו; ונתונים הנוגעים לחלוקת זמני השהות של הקטינים בין בתי הוריהם. כל אלה צריכים להשתקף בהחלטה, ולו למען השקיפות וההגינות שהן יסודות מוסדים בהליך השיפוטי וחלק מן הצדק הדיוני לו זכאים בעלי הדין. **יפה**

ודוק, על אף שכלל, וכפי שנקבע, בהקשר אחר אמנם, **"יש לברך על קיצור כל עוד הוא כולל הנמקה בהירה, ולא כל תיק מצדיק 'דיסרטציה'"** (רע"פ 5605/11 **כהן נ' מדינת ישראל** (31.7.2011)), גם הקיצור והתכליתיות צריכים להיות מידתיים, ועל ההחלטה להיתמך ביסודות שהם מעל פני השטח ויש בכוחם לשקף בפני בעלי הדין, ובמידת הצורך, כבמקרה דנא, גם בפני ערכאת הערעור את הלוך המחשבה של בית המשפט, ולו כדי להניח את הדעת, כי כל השיקולים הרלוונטיים נשקלו, וכי טרם הכריע במחלוקת שלפניו התייחס בית המשפט לטענות הצדדים הצריכות לעניין.

הדבר נכון ביתר שאת בפרט כאשר הפער בגרסותיהם העובדתיות של הצדדים הוא רב כבמקרה דנא.

צא ולמד, כי היקפה של חובת ההנמקה משתנה ממקרה למקרה בהתאם לנסיבות ולמהות ההחלטה; וכי לערכאה הדיונית מסור שיקול הדעת אשר לאופן מילויה של חובה זו והיקפה, אך החובה לנמק מונחת על כתפיה תמיד.

במקרה שלפנינו, הבקשה למזונות זמניים הוגשה, כאמור, בד בבד עם הגשת התובענה למזונות הקטינים, בשלהי חודש מאי, כאשר ישיבת קדם המשפט נקבעה ליום 17.12.2026, דהיינו כחמישה

חודשים לאחר מתן ההחלטה. במצב דברים זה לא ניתן להתייחס להחלטות מושא בקשת רשות הערעור ככאלה שנפסקו בגדרן מזונות טרום זמניים לתקופה קצרצרה עד לקיום דיון, ובכך ניתן היה אולי, אם כי מבלי להביע עמדה בעניין, להתייחס בסלחנות להעדר הנמקה בהן. לצד זאת יובהר, כי אין חולק בדבר קיומם של פערים משמעותיים בהכנסות הצדדים ובהיקף זמני שהותם של הקטינים עם כל אחד מהם והנשיאה בנטל גידולם.

בנסיבות אלו ועל מנת להבטיח את טובת הקטינים, כשברי כי אין המדובר במצב בלתי הפיך, לא מצאתי להורות על ביטול ההחלטה ולהותיר את הקטינים בפני שוקת שבורה אלא להשיב הדיון בבקשה למזונות זמניים לבית המשפט קמא על מנת שיידרש לה שוב, יכריע בה כחכמתו ויקבע את גובה חיובו של המבקש במזונות הקטינים כמו גם את מועד תחילת החיוב, וינמק כדבעי החלטתו. למען הסר ספק מובהר, כי אין באמור משום התערבות בשיקול דעתו של בית המשפט קמא או הבעת עמדה אשר לאופי ההכרעה הנדרשת. יפה

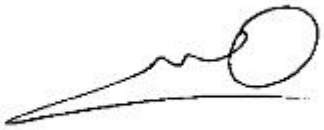
עם זאת ונוכח חלוף הזמן ומועד הדיון בהליך קמא, מצופה כי ההכרעה בבקשה תינתן בהקדם האפשרי, וככל שטרם נפרע מלוא החוב הרטרואקטיבי, אני מורה על עיכוב ביצוע התשלום של יתרת החוב עד להכרעת בית המשפט קמא בהתאם להוראות דלעיל. יפה

לאור התוצאה אליה הגעתי ונסיבות העניין, איני עושה צו להוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

העירבון שהופקד ע"י המבקש, על פירותיו, יושב לו באמצעות באי כוחו.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים ותסגור התיק.

ניתנה היום, א' חשוון תשפ"ז, 12 אוקטובר 2026, בהעדר הצדדים.

פאני גילת כהן, שופטת